

Ruth Chapter 1 רות

- 1 וַיְהִי בַיָּמֵי שְׁפֹט הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:
- 2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִיו-שָׁם:
- 3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתִּשָּׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:
- 4 וַיִּשָּׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מְאֻבִּיּוֹת שֵׁם הָאֶחָת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רות וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים:
- 5 וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמְאִישָׁהּ:
- 6 וַתִּקַּם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתִּשָּׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְשִׂדָּה מוֹאָב כִּי-פָקַד יְהוָה אֶת-עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לָחֶם:
- 7 וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כִלְתֵיהָ עִמָּה וַתִּלְכְּנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:
- 8 וַתֹּאמֶר נָעֲמִי לְשְׁתֵּי כִלְתֵיהָ לְכֹנָה לְשָׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעַמְדִּי:
- 9 **יִתֵּן** יְהוָה לָכֶם וּמָצְאוּ מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתִּשְׁק לָהֶן וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכְּינָה:

Ruth Chapter 1 רות

נתן QI3ms “He will give.” By context, this form is what is called a Jussive and is given a volitional nuance in translation: “may He give.” We will study this in more detail in Lesson 18. With most verbs, there is an overlap between the Imperfect and the Jussive forms. When an Imperfect form without a Vav Conjunction appears as the first word in a clause it is often Jussive. The *more* correct parsing is QJ3ms, but since it is identical to the Imperfect (as the two forms usually are), we wanted to mention it here.

10 ותאמרנה לה כי-אתך נשוב לעמך:

שוב QI1cp, “we will return.” Imperfects without the Vav Conjunction (Lesson 17) can have many nuanced meanings. In this case, נשוב could be simple future “we will return,” or it could express a desire to remain with Naomi.

11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים

במעיי ויהיו לכם לאנשים:

QI2fp “you will go,” or with the interrogative, “**why will you go(?)**” As we noted with נשוב, the following are each fair translations of תלכנה: “why ARE you coming with me?” (simple present progressive), “why SHOULD you come with me?” (obligation), or “why do you WANT to come with me?” (desire)

12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי

תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:

13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות

לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-

יהוה:

14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות

דבקה בה:

15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי

אחרי יבמתך:

Ruth Chapter 1 רות

16 וַתֹּאמֶר רות אֶל-תַּפְגַּעֵי-בִי לְעֶזְבֶּךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרַיִךְ כִּי אֶל-
אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֲלִין עִמָּךְ עַמִּי וְאֵלֶיךָ
אֵלֶּהי:

הלך QI2fs “you will go”. The Tserere prefix indicates a 1ⁱ verb. Remember הלך is the verb that acts like a 1ⁱ verb, with R₁ dropping.

הלך QI1cs “I will go.”

לין QI2fs “you will lodge/dwell/spend the night” (Lesson 29 vocab word)

לין QI1cs “I will lodge/dwell/spend the night.”

17 בְּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה
יָסִיף כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְךָ:

מות QI2fs “you will die”

מות QI1cs “I will die.”

עשה QI3ms “(Adonai) will do” or “May (Adonai) do.” In contrast to the other 3ms verb we reviewed above, this is not a Jussive. Ruth is not expressing the direct will of Adonai, but more the condition of terms of the oath she is making.

18 וַתֵּרָא כִּי-מִתְאַמְצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתַּחְזֵל לְדַבֵּר
אֵלֶיהָ:

19 וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד-בֹּאנָהּ בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאנָהּ בֵּית
לָחֶם וַתַּהֲרֶם כָּל-הָעִיר עָלֶיהֶן וַתֹּאמְרֶנָּה הַזֹּאת נַעֲמִי:

20 וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן אֶל-תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי קְרָאנִי לִי מָרָא כִּי-
הֵמָּר שָׂדֵי לִי מָאֵד:

21 אֲנִי מְלֹאָה הַלְכָתִי וְרִיקָם הֵשִׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִּקְרָאנָה לִי
נַעֲמִי וַיְהוּה עֲנָה בִּי וְשָׂדֵי הִרַע לִי:

קרא QI2fp “you will call” or, with the interrogative, “why do you call...?” A present progressive application is indicated here. “Why are you calling me” or “why do you call” (not “why will you call me”) is valid.

Ruth Chapter 1 רות

22 וַתָּשָׁב נָעֲמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כִּלְתָהּ עִמָּהּ הַיְשָׁבָה מִשְׂדֵי
מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלֵת קִצִּיר שְׁעָרִים: